

Bilder och upplevelser



BO DAVIDSSON • ÖPPNA HORISONTER

Bilder och upplevelser

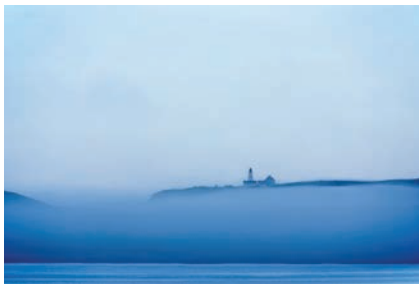
Bilder kan relatera både till minnen och drömmar, de kan skapa öppningar både framåt och bakåt i tiden. Min önskan är att bilderna väcker reflektioner och inbjuder till att stanna upp en stund mitt i vardagen.

Långt borta och nära

Bilderna i den här boken är tagna antingen hemmavid eller i norra Norge, 250 mil hemifrån som längst. Jag har rest tur och retur till Varangerhalvön två gånger för att fånga de fem bilder härifrån som finns i boken.

Mina resor till Varangerhalvön har lärt mig hur viktigt och välgörande det är att stanna upp. Jag landar verkligen när jag kommer hit, jag kan höra vad jag tänker och själen kommer till ro.

Bo Davidsson



En tystnad som hörs

Vardö fyr på ön Hornöya, Norges östligaste punkt.

När det är tyst omkring oss kan vi höra det som vi annars missar. Vi behöver kontraster i livet och mår bra av stillhet emellanåt. Stunder då vi kan höra vad vi tänker och känna vad vi verkligen vill.

När jag är tillräckligt stilla kan jag se att jag inte är mina tankar eller känslor. Jag kan betrakta det som rör sig i mig istället för att fångas av det eller av min reaktion på det som händer. Det är befriande att upptäcka att jag faktiskt kan låta negativa känslor ha sin livscykel. De blommar upp, lever en stund och dör sen en naturlig död.



Bara den som stannar upp är på väg

Kulturparken på Vadsöya. Den första plats jag söker upp när jag kommer till Varangerhalvön.

De flesta människor är ständigt på väg någon annanstans. Man ser nuet som ett problem att komma förbi, eftersom man vill till ett framtida "nu" som på något sätt är bättre eller viktigare. Denna framtid kommer aldrig som något annat än ett nu, men då är man på väg till något som finns längre fram ...

Jag kan inte se mig själv om jag aldrig medvetet stannar upp. Det kan innebära att möta mina känslor och tankar, lägga märke till vad som egentligen händer i mitt liv. Gör jag medvetna val eller lever jag som jag tror att jag måste?



Bekvämlighetszon

En gammal stege på en undanskymd plats, Ekkerøy, Varangerhalvön.

Jag kan inte veta vad jag verkligen kan och klarar av om jag aldrig utmanar mina tankar om mig själv.

För att hela tiden kunna fortsätta, framhärda, växa och utvecklas behöver du och jag en drivkraft. Det finns många drivkrafter, alltifrån vrede till längtan och kärlek. Vilken är starkast i längden?

Hur utmanar jag det som jag uppfattar som min gräns för att hela tiden hitta "mitt bästa"? Vad är egentligen det som jag ser som min gräns? Finns den någon annanstans än i huvudet? Vad finns bortom den gränsen ...



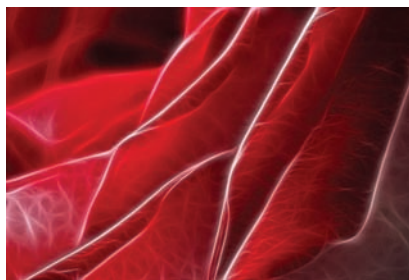
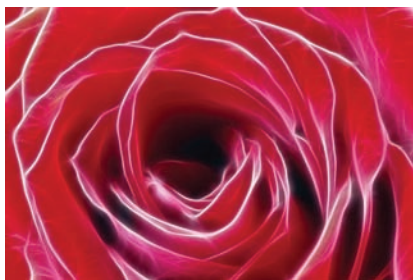
Timrad husknut

Ett av de gamla husen vid hamnen i Ekkerøy, Varangerhalvön.

Trä har alltid en historia att berätta. En del av ett gammalt hus i ett fiskeläge som blomstrade för 100 år sedan. Då fanns den här husknuten där.

Människor flyttade hit och bildade familj, fiskade och levde ett gott liv. Sen kom den tyska ockupationen, då fanns den här husknuten där. Människorna flyttade undan för undan in till staden, men husen står kvar.

Nu kommer jag som bor 250 mil härifrån. Jag njuter av lugnet och tystnaden, uppskattar avsaknaden av turistanpassning. Någon gång möter jag en gammal människa som kan berätta om hur det var förr i tiden. Husknuten finns kvar, länge hoppas jag!



En röd ros (I och II)

Jag fick den här rosen av en vän, den hamnade i en vas på köksbordet.

Skönheten finns ofta i det enkla, som inte alltid är så enkelt ... om man tittar närmare. Ett litet universum väntar på den som tar sig tid att se.

Att vara närvarande innebär att se, se det som är nu. Det hjälper oss att förhöja upplevelsen av vår tillvaro. Hur kan vi njuta av och ta in det som är nu om vi inte är där själva?

Jag tänker på det ibland när jag fotograferar, måste lägga undan kameran regelbundet för att vara närvarande och uppleva. Hur mycket kan jag njuta av ett fantastiskt landskap, en blomma eller en havsörn om jag samtidigt tar en massa foton för att "återuppleva" detta senare?



Vissnande tulpaner

Bergfeltska trädgården har anor sedan 1700-talet. Här har man planerat i sekler; träd, blommor och buskar. Det är som en oas att komma till.

Tänk dig att dina fötter är planterade i marken, i jorden. Du är som ett träd som kan bära olika sorters frukt. Frukten beror på var du är planterad.

Människor är som träd och växter, vi behöver rötter och näring. Men vi behöver också en öppen himmel. Då kan vi spricka ut ... mogna och utvecklas.

Jag kan plantera mina fötter i gårdagen, morgondagen eller i nuet. Livet finns ingen annanstans än nu, i nuet finns den öppna himmel jag längtar efter.



Vad gör dig levande?

Vågorna sköljer in mot stranden, Sandfjord, Varangerhalvön.

Vågorna lever, förändras ständigt. När det blåser upp till storm kan vågorna bli enorma, över tio meter i Barents hav. Ibland är havet stilla, nästan spegelblankt. Det kanske är kontrasterna som gör att vi känner oss levande.

Ofta går vi bara igenom våra dagliga rutiner utan att stanna upp. Om vi stannar upp för en stund kan vi bli medvetna, helt medvetna om att vi lever. Bli medveten om din egen andning, bli medveten om ditt hjärta som slår.

Livet är en gåva som vi kan värdera på olika sätt. Jag tror att det är väl använd tid att stanna upp ibland och få perspektiv, fundera över vad som verkligen är viktigt för mig och hur jag vill fortsätta leva. Vad skulle kunna hända om jag började idag?



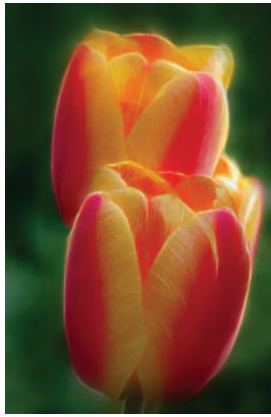
Havet (två bilder)

Krusningar på havet, mjuk vågformation. Någonstans längs Hurtigruten.

Havet upphör aldrig att fascinera, det ändrar ständigt färg och form. På en enda resa har jag sett havet ändra färg från nästan svart till turkost. Tänk en hel fjord i turkos färg, det är nästan överkligt!

Jag tror att alla någon gång har upplevt havets lugnande effekt, du har kanske stått på ett berg eller en strand och blickat ut över ett till synes oändligt hav. I ett sådant ögonblick kan det kännas som att man får en relation till havet, ens inre blir stilla, tystnar ...

Vad är det som händer? För en liten stund släpper jag allt annat och bara är, är i nuet. Det är befriande, i den stillhet som uppstår kan jag hitta mig själv och bara ta emot det som möter mig.



Tulpaner

De växer i vår trädgård på Donsö om våarna. Då blir det påtagligt att allt liv hela tiden förändras och förnyas. Under några intensiva veckor spricker knopparna ut var och varannan dag.

Även människan förnyas och förändras. Gamla celler dör och nya kommer istället. De flesta organ i kroppen dör och återföds ständigt, en liten bit i taget. Något måste dö för att det nya ska komma istället, det är så livet fungerar.

Vi behöver inte fortsätta att vara som hittills, det går att släppa taget om det gamla och öppna upp för något nytt. Allt som har hänt är egentligen över, det kan ta olika lång tid att släppa det – men det är över.

Livet i naturen frågar inte efter vad som är möjligt eller vad som skulle vara lagom, här finns alltid ett överflöd av liv. Om än slumrande ibland.



Gamla gator

Det är något speciellt med kullerstengator. De står för kontinuitet, de har perspektiv. Jag har fått en relation till den här gatan efter många års bekantskap. Mycket förändras, men inte allt.

En höst fotograferade jag längs Västra gatan och Nordre älv vid många tillfällen. Det fungerade som ett sorgearbete i den situation jag då befann mig i. Jag såg träden och husen på ett nytt sätt, nästan alla bilder blev svartvita.



Det gamla apoteket

Ett stort och pampigt hus, det fungerade som apoteket på 60-talet. Jag minns att jag var här med mamma när jag var liten. Inskriptionen "Apotek" finns fortfarande kvar i smidet på balkongräcket. Nu bor det bara en person i det stora huset.



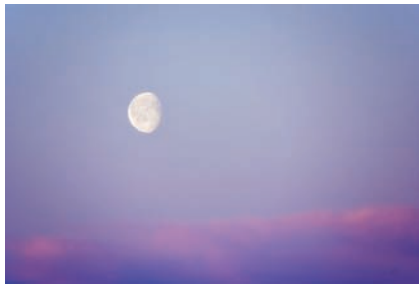
Gamla torget

Gamla torget med Strandska husets trappa till höger, sedan börjar Västra gatan. Man kan se tornet till gamla Missionskyrkan som sticker upp ovanför övrig bebyggelse.



Grind med äpplen

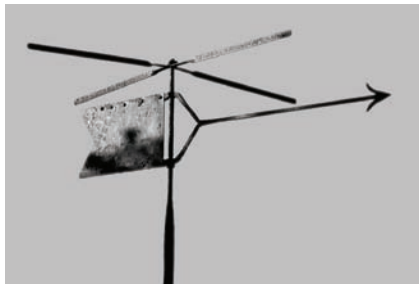
Varje höst ligger röda äpplen vid grinden, äpplen som ingen äter men som ändå gör nytta genom att sprida lite färg och form ...



Fullmåne

Bilden tagen från Hurtigruten någonstans i Lofoten.

Ibland känns det som om hela livet expanderar, livet är så stort! Vad är det som händer? På något sätt som jag inte förstår har jag öppnat mig och tagit emot det som alltid finns, både inom mig och i livet i stort. Jag får en insikt – förstår att jag är en del av livet, att jag inte är åtskild från det. Livet är så mycket större än mig och ändå har jag det i mig samtidigt som jag också lever mitt i det.



Vart blåser vinden?

En vindflöjel visar åt vilket håll vinden för tillfället blåser.

För en seglare är vinden både vän och problem. Seglet måste ha en form som verkligen förmår utnyttja vindens goda sida, dess drivkraft. Samtidigt måste det klara vindens avigsida, det hårda trycket.

Vindarna blåser också i livet, hur väljer jag att möta dem? Det som för stunden är mest bekvämt – att driva med i vindens riktning för att hamna där jag hamnar. Eller att hålla i rodret och försöka styra dit jag vill, även om det innebär att stundtals kryssa mot vinden och trotsa vågorna?

Tidsandan är ibland så stark att det kan vara tufft att avvika från den. För att undvika att bli alltför styrd utifrån, kan det vara värdefullt att ibland ta ett steg åt sidan för att observera och ifrågasätta.



Minilandskap på Ekkeröy

Stengårdsgården löper längs en grusväg med mittsträng på halvöns norra sida. Alldeles intill finns betesmark för fåren. Det gamla kulturlandskapet är så genuint men känns samtidigt så avlägset.

Här hör man inte många ovidkommande ljud. Det kommer en bil nån gång ibland, men de flesta ljud är naturliga. Här kan jag uppleva tystnaden, jag hör bokstavligt talat ljudet av mina egna steg.



E_k k_j rpappa

Trappan uppfattas ofta som en symbol för livets olika faser: olika utvecklingsnivåer i livet, hinder eller att komma framåt/uppåt på livets väg eller något som leder in i det okända.

Inom oss finns en mängd olika "frön" som behöver näring för att växa. Dessa frön representerar möjligheter som vi ibland kan ana i drömmar och längtan. Innerst inne längtar väl alla efter att känna att vi verkligen lever och att livet utvecklas.

Hur kan vi utvecklas, se de möjligheter som faktiskt finns? För mig innebär det att leva medvetet, att göra medvetna val och att leva närvarande för mig själv så jag hela tiden ser vart jag är väg och inte blir ett offer för omständigheter.

Försök att ge dig själv en stunds närvaro ibland, gärna flera gånger varje dag. Det är den bästa gåva som du kan ge dig själv. Vad finns det i dig som väntar på att väckas till liv?



Frihet

Bilden tagen från Hurtigruten någonstans i nära Nordkap.

En flygande fågel mot en blå himmel är en symbol för frihet. För mig är frihet en öppen horisont med hav och himmel som breder ut sig mot oändligheten. En plats där jag kan andas fritt.

Motsatsen till frihet är rädsla. Det finns mycket som aldrig får blomma ut. Vi är rädda för kritik, rädda för att sticka ut, rädda för att växa. Mod är inte frihet från rädsla, mod behövs just därför att vi är rädda. När vi vågar då växer vi, idag är en bra dag att våga!



Fågelbergets clowner

Bild från Hornöya som är Norges östligaste punkt.

Lunnefåglarna är något av fågelfjällets små clowner. De är mina personliga favoriter och mycket tacksamma att fotografera eftersom de ofta är oskygga

Det latinska namnet "Fratercula arctica" betyder ungefär "arktisk lillebror".

Att verkligen se är att förändras

Vad innebär det att se, verkligen se? Att se klarare och djupare ... att se på ett sätt som ger insikt. Det har nog med uppmärksamhet och närvaro att göra ... Man kan inte se allt om man bara ser från ett perspektiv eller vid ett tillfälle.

Ett fotografi är ett tecken på närvaro. Ett fotografi, ett ögonblick lånat från livet. En plats där dröm och verklighet möts. Mellan intrycket som når mitt öga och min respons – jag tar ett foto, är det en kortare eller längre tidsrymd. Inom denna tidsrymd händer det något, jag blir berörd och ofta vet jag inte riktigt varför. Min uppmärksamhet har dragits till något och för en kort stund kan jag inte skilja upplevelsen från mig själv, jag blir ett med det jag upplever.

En människa betraktar en bild, ser, tar in, "läser" bilden på sitt unika sätt. Bilden landar ... de visuella intrycken blandas med de känslomässiga, kanske med minnen och drömmar, vad händer? Ett möte, något som knyter an, en befruktning ... Att se, att verkligen se är att låta sig förändras.

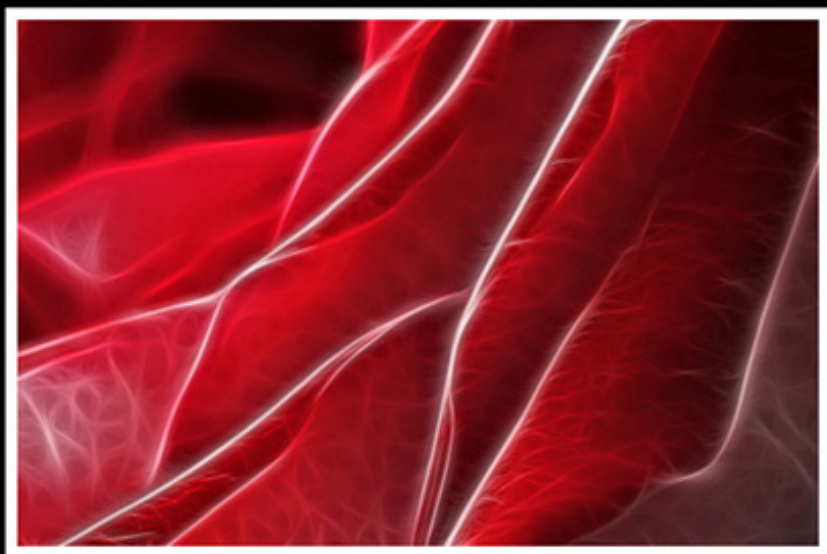
Något av mig själv finns i varje fotografi. Jag tror också att den som betraktar bilden ibland ser något av sig själv, en bild kan vara som en spegel ... men också som ett fönster. Nya intryck, kanske känslan av en annan värld.

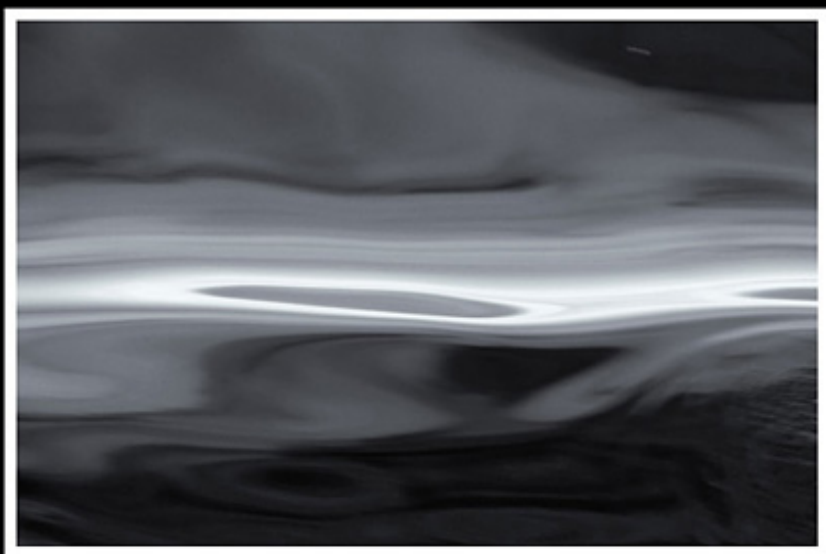
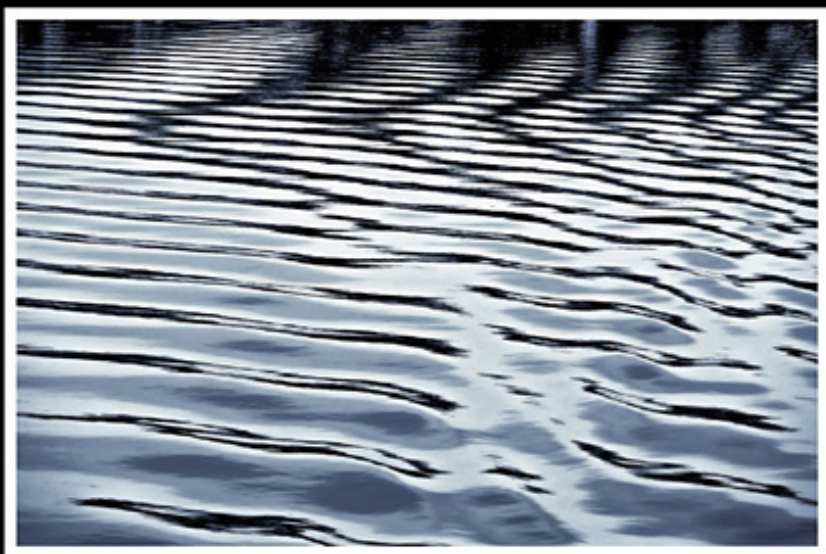
Jag ser bilderna som visuell poesi, motiven kan ses som landskap i vid bemärkelse (själens/kroppens/naturens) som betraktaren inbjuds att utforska. De kan upplevas bekanta och främmande på en gång.

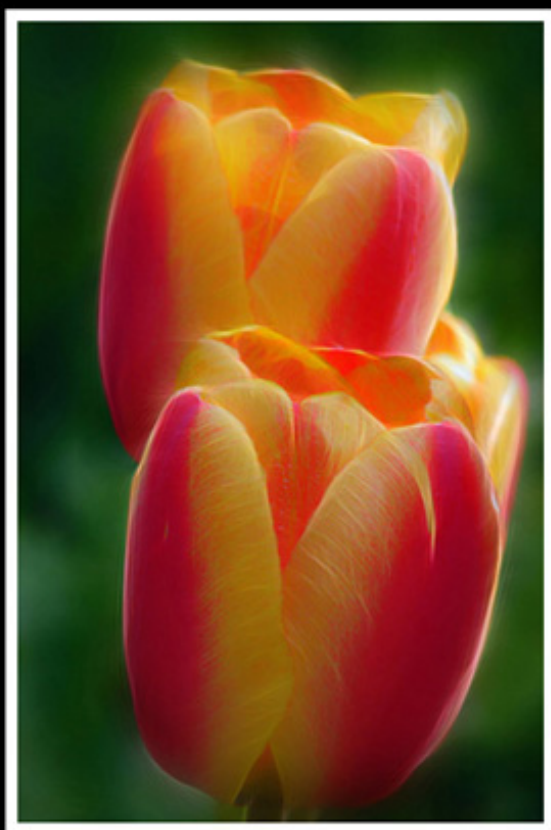
Jag tänker mig att nästa utställning ska ge en känsla av rymd, som en katedral med stora fönster. En plats med både ljus och skuggor där det finns rum för drömmar och eftertanke. Någonstans kanske som en parkbänk för själen.



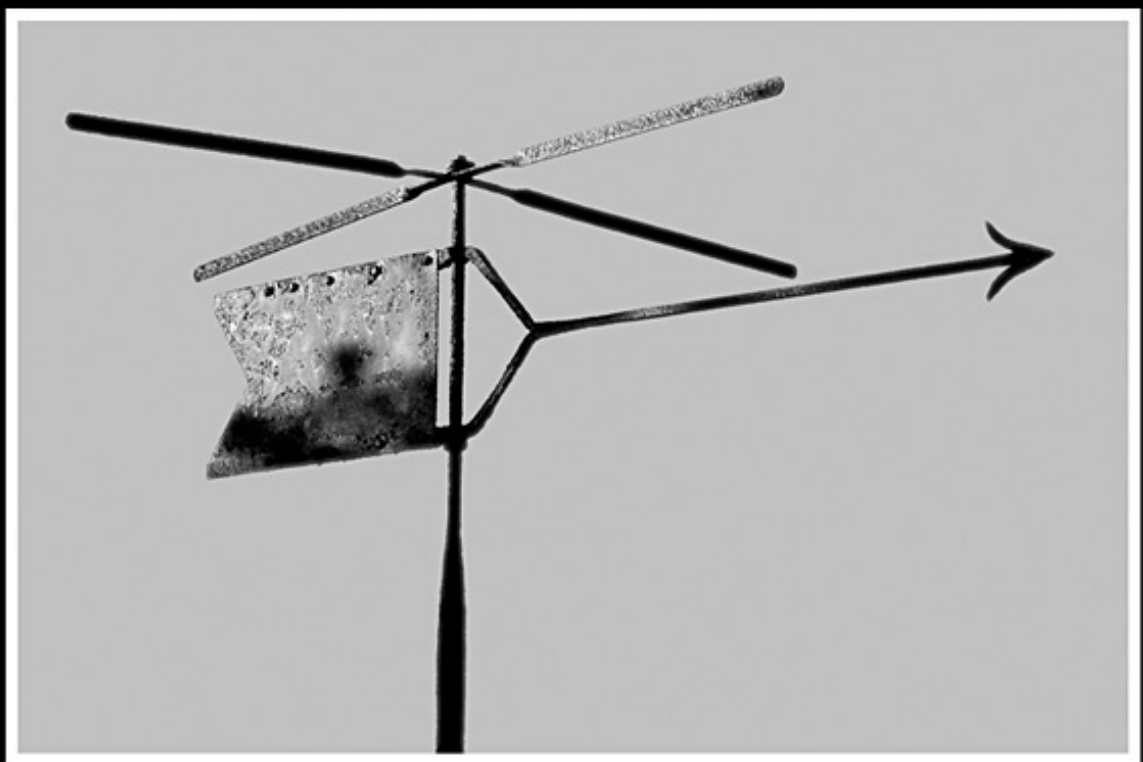
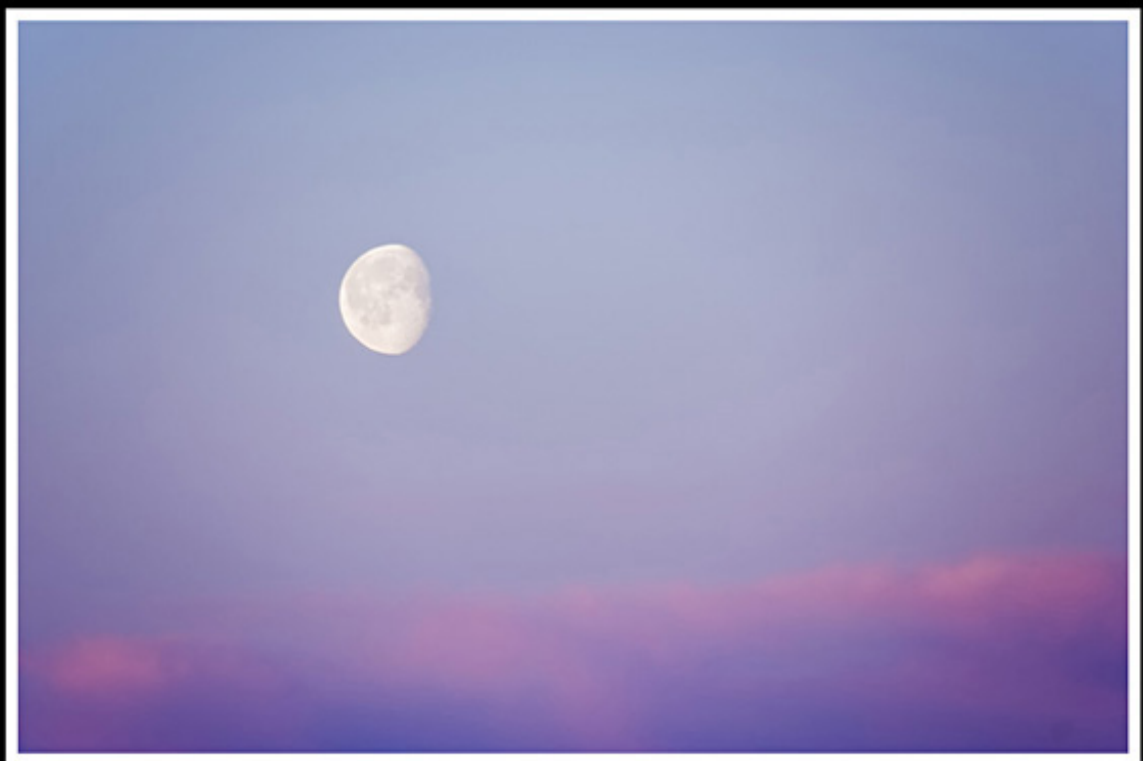
















Långt borta och nära.

Bilderna i den här boken är tagna antingen hemmavid eller på Varangerhalvön, 250 mil hemifrån. Mina resor till Varangerhalvön har lärt mig hur viktigt och välgörande det är att stanna upp. Att hitta stillheten så att jag kan höra vad jag tänker och låta själen komma till ro.

BO DAVIDSSON är fotograf och föreläsare



Text och foto © 2010 Bo Davidsson

bo@boprod.se

www.oppna-horisonter.se

Alla rättigheter förbehållna.